

Dakle kršćanstvo iznova oživiti — to budi naš barjak! I onda ćemo bujici iznakažene „savremenosti“ moći da suprotstavimo neporušive nasipe prave savremenosti, t. j. života i neumrlosti.

Dalje ne ću, jer se bojim, da mi ispod pera ne izmakne još kakva „natražna“ misao, koja bi pred nosom „savremenih“ ljudi zaudarala „nesavremenošću“. Sreća da ih ipak još ima, u kojima sja luč čovječstva, svijetleći razumu i volji, da se do njega dovinu. Njima su upravljeni ovi reci, k njima lete ove misli. — Vi, koji sačuvaste neokaljano svetište svoje nutarnjosti, utješite se! Vi, koji u borbama s najžešćim silnicima obnemogoste, ohrabrite se! Jer On je velik i ne odbija iskajničke duše...

O da bi se shvatilo, zašto u zatišju niz lice teku tople suze!... O da bi se mnoge duše pripitomile i obnovile! O da bi se mnoge pameti — opametile! O da bi mnoga srca usplamtjela!... — Na putu prema Golgoti s uzdignutim križem ne bi se sustajalo, nego junački do vrha koracalo... Ne zaboravimo: pa ne znam kako i koliko bio naporan danji trud, opet u sumračju zazvoni *Zdravo Marija*... —

Dakle: „savremeni“ dnevni i nesavremeni događaji!... Izravnajmo ova protivurječja!

Utisak neprolaznih dojmova iz promatranja vječno savremenih, jer nepromljenljivih, istina, popraćen željama, da nađu odjeka: jest oslon gornjim recima. Nijesu te želje osamljene, jer ih uzastopce slijedi nada, da one, pa makar i ne odmah, mogu naći oživotvorenje u svima onima, u kojima nije ugasnuo plam želje za spoznanjem istine i nije oslabio žar čežnje za postignućem sreće. Oni pak, koji su još sapeti okovima zlobe i uskih vidokruga, nek se sjete, da ih od toga ne izbavlja materija i niskoća zemaljštine, nego veličina slobodnog duha. A sjaj istine s jedne strane, a svijetlo razuma potkrijepljeno odozgo s druge, obasjat će i rasplamtiti ohladnjele zakutke nutarnjosti te podići vrijednost čovječstva na visove, s kojih je bačeno.

Svi oni, koji budu sudjelovali u uvoj preznamenitoj misiji, oko obnove čovječanstva uopće, a svojeg naroda napose, bit će okrunjeni najsjajnijom aureolom, koju im može da podade ljudstvo: aureolom — apostolâ vječno savremenih istina...

Dubrovnik.

J. Viculin, O. P.

FRAZE KUKAVICA.

I kukavice imaju svoj riječnik, svoje omiljele fraze. I po tim njihovim frazama lako ćete ih upoznati. Da navedemo samo nekoliko rečenice ljudi bez energije. Već je klasička kukavica rekla: „Iniquissimam pacem antependendam esse iustissimo bello“.

— Najnepravedniji mir bolji je od najpravednijega rata*. A čujte kukavice naših dana, kako turobno kukaju: „Nemojte se uzrujavati; Nije vrijedno zbog toga narušiti duševni mir; I onako ništa ne će koristiti; Pustite svijet da ide svojim putem; Tako je vazda bilo, tako će vazda i biti; Budimo srećni, da je tako, moglo bi još gore biti; Nemojte ljude uznemirivati; Ne valja buditi savjest ljudi, koji misle, da imaju pravo; Treba ići ljudima na po puta ususret; Valja ljude predobiti popuštanjem; Nevalja svaku previše cijediti; Polako, polako, ko lagano ide, dalje dođe; itd. itd. itd.“

Među tim aforizmima ima i po koji lijep, koji bi se dao i dobro razumjeti. Ali, kako se ima razumjeti, pokazuje duh, kojim odiše, kojim ga zadahnjuje duša. Od najveće česti su pomenute fraze kukavičja jaja, i ako podmetnuta pod razbor, mudrost ili koju drugu krepost.

Fraze kukavica su vrlo opasne. One su duševni opij, morfij, koji čovjeka uspavljuje. Koliko i koliko je duševnih energija ostalo бесплодно zbog nametnutih kukavičkih fraza. Što daje topovskim tanetima moć? Brzina. Topovsko tane bez brzine nema gotovo sile, nedužna je igračka, a kad mu dodaš brzinu, strašna je stvar. Što daje brzina masi u mehaničkom pogledu, to daje energija čovjeku u moralnom pogledu.

Mi treba da smo ljudi od jakosti, energije, rada. Ta djeca smo živoga i jakog Boga! Zato veli sv. Ambrosij, da milost Duha Svetoga ne poznaje tromе poslove (Lib. 2. in Luc. 1).

I Sv. Pismo, riječ Svemogućega, podžiže naše uspavane, zamrle sile. Čujmo samo nešto: „Ne mislite, da sam došao da donesem mir na zemlju; nijesam došao da donesem mir, nego mač; jer sam došao da rastavim čovjeka od oca njegova i kćer od matere njezine i snahu od svekrve njezine“ (Mat. 10, 34. 35). „A od dana Ivana Krstitelja do sada kraljevstvo nebesko silu trpi i siledžije ga otimaju“ (Mat. 11, 12).

I zaista svatko na sebi osjeća, kako je Krist donio mač čovječanstvu, kako siledžije otimaju kraljevstvo nebesko. I tko to ne osjeća, nije kršćanin, nije Kristov, jer ne suzbija sve one loše težnje u sebi, koje se dižu, bune protiv zakona Isusova.

Umuknite zato kukavičke duše! Daleko neka je od duša naših vaše kukanje! Nama treba jakosti, sile, oduševljenja. To nam treba i to hoćemo!

„DIPLOMAT“.

Pored pravih diplomata u službi ima i nepravih — „diplomata“ u svim staležima i službama. Ne ćemo opisivati diplomate u službi, koji mogu da budu poštени ljudi savjesno vršeci dužnosti svoje vrlo teške službe.